Napsal uživatel Honza Dobiáš
Pondělí, 14 Listopad 2011 23:17

Ještě jednou jsme se vrátili do loňského dějiště - klubu Kocour - všechna ostatní zápolení už zase budou v útulném salonu prvního patra Music City. Třetí základní večer soutěže IX. ročníku Notování 3. listopadu 2011 však tohle stěhování nepoznamenalo, a když - tak kladně.

Začali **Standa Čermák a Dreams** z Prahy, málem se na podium nevešli a moderátoři Bublina s Belmondem si pochvalovali, že na Notování konečně přijela nějaká country skupina, protože historie Notování říká, že když se nějací countrymani objevili, zanedlouho už byli v jiném žánru. U dokonale šlapající kapely Standy Čermáka se toho zřejmě netřeba obávat. Večer začal pěkným rachotem a poslední písničku - *Ty, já a kamion* určitě měli posluchači chuť zpívat s nimi, protože díky loňské soutěži Country radia, kde se dostala hodně vysoko, ji zná spousta lidí.

Po country kapele se na malém podiu vylidnilo, protože na řadu přišla plzeňská dvojice - **Jiří Mucha**
s kytarou a
Jana Balejová
(známe ze skupiny Sedm nedostatečných) s houslemi. Mohli by se klidně jmenovat Živá voda, protože přesně tak zapůsobili. Jirka se sice omlouval, že málem nepřijel, protože mrcha bacil… Ale na výkonu to, řekl bych, znát nebylo. Opálený Ind v hledišti připomínal, že Jiří Mucha při svém pobytu v Indii hrál a skládal pro indické muzikanty a že vůbec má pro jinojazyčné písničky víc než pochopení. Kromě nástrojového umu a textů k poslouchání (písničky s českými texty autor začal skládat po návratu do vlasti) duo zaujalo velmi zajímavým dvojhlasem. Když se členové Rady Notování po soutěži sešli k hodnotitelské poradě, nejčastěji na adresu této dvojice zněla věta „ti nás bavili“. Vítězství v diváckém hlasování bylo pro duo, které si nepřivedlo žádné fanoušky, stejně překvapivé jako zasloužené.

Růže v trní je rovněž z Plzně. Je to převážně holčičí kapela, mj. zhudebňující poezii 19. a 20. století, ale i starší. Třeba Shakespearova *Komedie plná omylů*, byť je podstatně

starší, slavila u diváků značný úspěch… Jediným mužem, členem t. č. jinak výlučně dívčího obsazení, je bubeník Jakub Janura. Na místě kytaristy, který kapelu nedávno opustil, zaskočil Filip Čenda Kratochvíl ze skupiny Čáry máry (viděli jsme v 1. zákl. kole). Děvčatům Verče Halákové (baskytara, zpěv), Radce Faifrové (housle, zpěv) a Janě Golianové (zpěv) i Kubovi byl rovnocenným partnerem a kapela podala výrazně lepší výkon, než v minulém ročníku. Ale Filip je muzikantsky zadán a tak Růže v trní dále hledá nového kytaristu, nejlépe takového, který by byl zároveň i autor.

Moderátoři, kteří tentokrát kromě obvyklých informací o sponzorech, Radě, systému hlasování a soutěžících občas zabrousili i jinam a zvedli divákům koutky. To když v souvislosti se Shakespearem Belmondo například uplatnil svou životní zkušenost ze stanice MHD Geografická (v Praze, aby nebyla mýlka) a poinformoval, jak tam někdo začal na zeď podchodu znešvařenou sprejery, psát bílým písmem básníkovy sonety. Pointa byla ryze česká: kdosi kompetentní (aspoň se tak domnívejme), nechal sonety zalíčit šedou barvou…

Na jeviště přišel **Veget**, semifinalista pátého a osmého ročníku naší soutěže. Zazněl bluegrass, klasický *Wabash Cannon Ball* i další vypalovačky, podepřené výrazným hlasem zpěvačky Lenky Krausové. Ta, spolu s Pavlem Dudou, předvedla čtyřruční sólo na jeho elektrickém kontrabasu, tedy spíš, jak já říkám „basa-bonsai“, protože z obvyklého mohutného těla nástroje zbylo jen prkýnko, a diváci si měli proč zajuchat! Pavel se postupně stal, díky svému příjemně hlubokému hlasu a obratným prstům, nejsledovanějším mužem na scéně. Kapelník, mandolinista Jarda Náčelník Záruba, může být hrdý na svůj tým a já jsem zvědav, jak se tato squadra vypořádá na Křižanovském vaťáku s povinnou soutěžní písní, kterou letos bude Gustavem Bromem kdysi proslavený *Poz drav astronautovi* s úžasnou swingovou melodií Jaromíra Hniličky. My normální tomu říkáme *Dobrý den, majore Gagarine…*

Na jeviště přišel jediný sólový písničkář večera **Michal Vaněk** z Nového Boru (semifinalista 3., 4., 6. ročníku naší soutěže) a bylo téměř viditelné, že na podium přišla osobnost, rozdávající posluchačům plnými hrstmi. Michal v doprovodu svých písní střídal klávesy, kytaru a mandolínu. Překvapením byla mezi jeho vážné, poetické písničky vložená Tasemnice věnovaná nejen vegetariánům. Okomentoval ji slovy: „Ř*íkal jsem si, že když jedu na Notování, musím napsat nějakou pakárnu!*“ Pakárna pobavila, i když nebyla přednesena s tak dokonalou jistotou, jako ostatní Vaňkův

repertoár. Každopádně se ale jednalo o jedno z nejsilnějších vystoupení večera.

Finále patřilo litomyšlskému **Věnebandu**, jedné z podob

muzikantského vyjadřování písničkářky Jany a v poslední době i její mladší sestry Ivy, dcer Josefa Věnečka z Litomyšle. Janin temperament vyjadřovaný tvorbou, zpěvem a hrou na housle či mandolínu, a příjemný hlas klávesistky Ivy podporuje tatínek s kytarou, Jan Krásný s trubkou a Petr Lenoch s basovou kytarou. Petr svému příjmení rozhodně nedělá přehnanou čest, protože na svém nástroji maká dokonale. Tohle seskupení už má různých trofejí a uznání celou řadu. Kocour však byl trochu malý na tu spoustu muziky, kterou na podiu spustili.

Po přestávce, kterou diváci vyplnili zaškrtáváním deseti skladeb, které se jim nejvíc líbily a jež posléze určily konečné pořadí, přišel host večera, ostravský písničkář, autor spousty filmové a televizní muziky (především pro ostravské projekty, proto se o ní tolik neví), člověk, který kdysi uvedl na veřejnost (a to už se taky skoro neví) Jarka Nohavicu, bluesman **Pepa Streichl**. Na židli vedle něho usedl výtečný klarinetista
Jiří Svítek
(ze skupiny 9. parto, duo Svitky - obě formace z Notování dobře známe). Svým vystoupením tihle dva pánové připravili pro všechny v klubu Kocour jeden ze zážitků, na které se nezapomíná. Těm, kteří u toho ke své škodě nebyli, ho ale popsat nelze.

Potom vyhlásili Bublina s Belmondem výsledky , kdo bude hrát v dubnu a červnu příštího roku v semifinále. Belmondo se rozloučil - kromě přání dobré noci -tradičním moudrem na cestu domů: „ *Moc nejásejte, když vidíte světlo na konci tunelu. S největší pravděpodobností je to vlak v protisměru!*
“ a my se mohli začít těšit na čtvrté základní kolo. S ním se vracíme do Music City Clubu, kde se můžeme těšit na hostovačku skupiny
Tamaral
, která v Notování kdysi začínala a jako host se vrací v opět nové sestavě. Guru kapely Petr Sedláček v ní představí i některé z dřívějších členů. Ale více o tom až v anotaci večera, který proběhne ve čtvrtek 3. prosince 2011.

Napsal uživatel Honza Dobiáš
Pondělí, 14 Listopad 2011 23:17

